

IBRIS

We know
books

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Florența Sava
Corectură: Georgeta Nicolae

Titlul original: The Three Waves of Volunteers and the New Earth

Published in 2012 under licence from Ozark Mountain Publishing, Inc.

Copyright @ 2023 Editura Prestige pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CANNON, DOLORES

Cele trei valuri de voluntari și Noul Pământ/Dolores Cannon. -
București: Prestige, 2023
ISBN 978-630-6506-91-0

133.5

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi utilizată sau reprodusă
în vreun fel fără permisiunea scrisă a editurii, cu excepția citatelor
scurte, încorporate în articole critice sau în recenzii.

Tel.: 0732.55.88.33
www.edituraprestige.ro
www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Dolores Cannon

Cele trei valuri de voluntari și Noul Pământ

PRESTIGE
București – 2023

Derogare de răspunderi

Autorul acestei cărți nu dă sfaturi medicale și nu prescrie folosirea vreunei tehnici ca formă de tratament pentru probleme fizice sau medicale. Informațiile medicale incluse în această carte au fost luate din consultațiile individuale și ședințele doamnei Dolores Cannon cu clienții săi. Nu se intenționează diagnosticarea medicală de niciun fel sau înlocuirea sfaturilor medicale sau a tratamentului prescris de medicul dumneavoastră. Ca urmare, autorul și editorul nu își asumă răspunderea niciunei interpretări individuale sau a utilizării informației.

S-au depus toate eforturile pentru protejarea identității și intimității clienților implicați în aceste ședințe. Locația fiecărei ședințe este cea reală, dar nu au fost folosite decât prenumele clienților, ba chiar și acestea au fost schimbate.

Cuprins

Partea întâi: VOLUNTARII	7
Introducere	9
Capitolul unu: Descoperirea celor trei valuri	15
Capitolul doi: Un „boboc”	29
Capitolul trei: O ființă de energie	46
Capitolul patru: Observatorul capătă fizicalitate	53
Capitolul cinci: Protectorul	58
Capitolul șase: Un voluntar obosit	67
Capitolul șapte: Vezi ce fac copiii	82
Capitolul opt: Exilul	92
Capitolul nouă: O ființă din consiliu	103
Capitolul zece: Distrugerea unei planete	114
Capitolul unsprezece: O altă planetă distrusă	126
Capitolul doisprezece: Tot distrugere	140
Capitolul treisprezece: O viață de copac și Lemuria	153
Capitolul paisprezece: Consiliul	167
Partea a doua: EXTRATEREȘTRI ȘI FIINȚE DE LUMINĂ ...	181
Capitolul cincisprezece: Alți voluntari	183
Capitolul șaisprezece: Familia	205
Capitolul șaptesprezece: O altă întâlnire	212
Capitolul optsprezece: Ajustări	224
Capitolul nouăsprezece: Voluntari extraterestri	232
Capitolul douăzeci: Grijă de ai lor	244
Capitolul douăzeci și unu: O întâlnire din copilărie	258

Capitolul douăzeci și doi: Un alt observator.....	280
Capitolul douăzeci și trei: Cel mai bun program pentru Pământ ...	287
Capitolul douăzeci și patru: Un extraterestru este răpit de un extraterestru.....	299
Capitolul douăzeci și cinci: O ființă extraterestră neobișnuită ..	305
Capitolul douăzeci și șase: Farul	316
Capitolul douăzeci și șapte: Poarta	326
Capitolul douăzeci și opt: Un alt aspect (unul mai înalt?) vorbește	340
Capitolul douăzeci și nouă: Un profesor este ucis	357
Capitolul treizeci: Baraj de informații	367
Capitolul treizeci și unu: Păstrătorii rețelei	390
Partea a treia: NOUL PĂMÂNT	411
Noul Pământ	412
Capitolul treizeci și doi: Noul Pământ.....	413
Capitolul treizeci și trei: Vechiul Pământ.....	419
Capitolul treizeci și patru: Un salt de demult	436
Capitolul treizeci și cinci: Efecte fizice pe măsură ce corpul se schimbă	448
Capitolul treizeci și șase: Noile corpuri	467
Capitolul treizeci și șapte: Cei lăsați în urmă	496

Partea întâi

VOLUNTARI

Capitolul unu Descoperirea celor trei valuri

Cercetările mele în domeniul hipnozei m-au purtat în călătorii înimaginabile prin timp și spațiu, să explorez istoria trecutului și posibilitățile viitorului. Când mi-am început investigațiile prin terapia vieților anterioare, am crezut că o să aflu că oamenii își amintesc doar vieți pe Pământ, pentru că – normal – numai despre asta știam. Sistemul meu de convingeri s-a extins și s-a lărgit mult, în ultimii patruzeci de ani. Pe măsură ce avansam cu munca mea, mi se dădeau foarte multe informații despre începuturile vieții pe Pământ. Mi s-a spus că acesta e momentul pentru ca această cunoaștere să iasă la suprafață. Trecem într-o nouă lume, într-o nouă dimensiune, în care aceste informații vor fi apreciate și aplicate.

În munca mea, am auzit de multe ori spunându-se că totul e compus din energie; forma și conturul sunt determinate doar de frecvență și de vibrație. Energia nu moare niciodată; ea doar se schimbă. Mi s-a spus că Pământul își schimbă vibrația și frecvența și că se pregătește să intre într-o nouă dimensiune. Există nenumărate dimensiuni, care ne înconjoară tot timpul. Nu le putem vedea, pentru că, vibrația acestora accelerându-se, ele sunt invizibile pentru noi. Este important ca noi să știm mai multe despre această trecere la o nouă dimensiune, pentru că acum suntem chiar în mijlocul ei, iar punctul culminant nu va întârzia mult.

Pământul e o școală unde mergem și învățăm lecții, dar nu este singura școală. Ați mai trăit și pe alte planete și în alte dimensiuni. Ați făcut multe, multe lucruri pe care nici măcar nu vi le puteți imagina. Mulți dintre oamenii cu care am lucrat în ultimii câțiva

IBDIS | We know
how

ani au regresat la vieți anterioare în care erau ființe de lumină și trăiau într-o stare de extaz. Nu au avut niciun motiv să vină în densitatea și în negativitatea Pământului. Ele s-au oferit voluntar să vină și să ajute omenirea și Pământul la acest moment. Am întâlnit ceea ce consider a fi cele trei valuri de astfel de suflete noi, care trăiesc pe Pământ. Ele au venit în aceste vremuri, pentru că cei mai mulți dintre oamenii care au fost aici viață după viață s-au încălțit în karma și nu mai avansează. Au pierdut din vedere scopul pentru care trăiesc pe Pământ.

* * *

În zilele de început ale muncii mele (și în primele mele cărți) credeam că ar fi imposibil pentru o persoană să își trăiască prima viață pe planeta Pământ, în timpul nostru prezent. Credeam că trebuie să fie un proces gradat, în care, înainte să devii om, treci prin diferitele forme de viață: aer, pietre, sol, plante, animale, spirite ale naturii și, în cele din urmă, om. Credeam că, atunci când un suflet decide că este pregătit să încerce viața ca ființă umană, el se va afla într-o societate primitivă, pentru a se putea acomoda treptat. Credeam că nu avea să fie niciodată aruncat brusc în mijlocul unei societăți moderne nebunești, cu toată energia ei haotică. În mod absolut, asta ar fi prea mult de îndurat pentru un suflet nou, care evoluează. Apoi, în 1986, am scris cartea *Keepers of the Garden*^{*}, despre un suflet blând care își trăia prima viață pe Pământ. Avusese întotdeauna vieți pe alte planete și în alte dimensiuni. Însă în primele noastre ședințe, el a descris câteva aparente vieți anterioare pe Pământ. Așa că m-am întrebat ce se întâmplă. Fie e adevărată reîncarnarea, fie nu. Însă după aceea mi-a fost dată prima mea explicație cu privire la teoria „imprimării”. Oamenii care au trăit pe Pământ vieți nenumărate au amintiri despre aceste experiențe, în băncile lor de memorie subconștiente. Necunoscute minții conștiente ale persoanei,

^{*} *Îngrijitorii grădinii*, n.t.

aceste amintiri îngropate sunt esențiale pentru a îi ajuta să își croiască drum prin mocirla vieții de om. Fără un soi de fundal, ei nu ar fi în stare să funcționeze. Bebelușul nou-născut pare să vină aici, proaspăt și nou, fără să aibă nimic la care să se raporteze, până ce nu este învățat de părinți și de societate. Însă asta e departe de a fi adevărat. Așa-numitul „bebeluș” este, de fapt, un suflet foarte bătrân, care a avut sute de călătorii în scenariul complicat pe care îl numim „viață”. Asta îi dă ceva pe care să îl folosească drept referință (în mod inconștient) în felul în care trăiește ca om. Însă sufletele care sunt noi pe Pământ nu au acel fundal și ar fi total pierdute. Doar că există un concept ingenios, care a fost elaborat de partea spiritului și care se numește „imprimare”. Atunci când sufletul este în partea spiritului, i se arată tipul de viață în care urmează să intre, iar acesta face un plan pentru ceea ce speră că va reuși să realizeze. De asemenea, face contracte cu diferite suflete, pentru a rezolva resturi de karma. Dacă sufletul nu mai are nicio experiență pământească la care să se raporteze, este dus la Bibliotecă. Mulți, mulți dintre clienții mei au descris această Bibliotecă în același fel. Aici este păstrată toată cunoașterea, tot ce este cunoscut și tot ce va fi cunoscut vreodată. Aici sunt și Înregistrările Akashice, care sunt înregistrările fiecărei vieți care a fost trăită vreodată, de la momentul creației încoace. După multe discuții și consultări cu Bibliotecarul, sufletul alege viețile pe care le vrea imprimate pe tiparul sufletesc. Acestea au fost asemănate cu o căptușeală, sau o peliculă. E ca și cum te-ai duce la bibliotecă să faci o cercetare și ai trece prin nenumărate volume și cărți, ca să găsești informațiile corecte. Această imprimare devine o parte esențială din memoria sufletului nou. Am întrebat cum aș putea să îmi dau seama, atunci când lucrez cu un client, dacă amintirile care apar în timpul regresiei sunt „reale” sau imprimate. Mi s-a spus că nu aș putea să-mi dau seama de diferență, pentru că totul, nu numai amintirile, ci și emoțiile și tot ce a format viața respectivă va fi imprimat deopotrivă. Mi-au spus că, oricum, nu contează, deoarece este folosită doar ca referință pentru suflet. De vreme ce viețile multor oameni

celebri sunt folosite adesea ca tipare pentru imprimare, asta explică atitudinea critică a scepticilor, care spun că reîncarnarea nu există, pentru că sunt mulți oameni care susțin că au fost aceeași persoană importantă. Imprimarea răspunde acestui argument. I-am întrebat: „Asta înseamnă că reîncarnarea nu există, dacă oricine poate să își imprime o viață, mai degrabă decât să trăiască experiența efectivă?” Mi-au spus că nu, deoarece trebuie să existe vieți trăite pentru a avea material sau amintiri, care să poată fi puse în înregistrări.

Asta mi s-a părut perfect logic și era o metodă elaborată pentru ca sufletele pure și inocente să se poată adapta la o lume străină și haotică. Ar fi imposibil să vii pe Pământ fără o oarecare pregătire. Sufletul cel fraged nu ar avea la ce să se raporteze și ar fi total incapabil să facă față acestei lumi. După prima mea experiență cu Phil, tânărul din *Îngrijitorii grădinii*, am început să întâlnesc mai des astfel de suflete. Cazurile acestea sunt descrise în cărțile din seria *Universul întortocheat*. Așa că ceea ce eu credeam că este o apariție rară devenea acum ceva obișnuit. Ei se ascundeau în spatele imprimărilor altor vieți – și asta era ceea ce fusese prezentat celorlalți hipnotizatori și investigatori (mai ales aceluia care lucrează numai la nivelurile ușoare de transă). Pentru că imprimările sunt alese cu un scop, pentru a fi folosite în timpul vieții, „aparenta” viață anterioară va răspunde la oarece întrebări, dar nu la cele mai importante. SC, în infinita sa înțelepciune, va da clientului numai ceea ce poate acesta să proceseze. Și același lucru e valabil și pentru hipnotizator – dacă acesta abia își face primii pași în necunoscut, nu i se vor da răspunsuri complexe. Mie nu mi s-a dat această informație, până ce nu am fost pregătită să îmi extind marginile curiozității. Până nu demult, credeam că acești „nou-veniți” puri și inocenți sunt ceva rar. Dar acum, ei devin normă. SC nici măcar nu se mai chinuie să ascundă asta. De multe ori, clientul nu reușea să găsească nicio viață anterioară, oricât de multe variațiuni ale tehnicii mele aș fi încercat. Și atunci când contactez SC-ul pentru clarificare în astfel de cazuri, întreb întotdeauna de ce nu am putut să găsim nimic. Uneori ne va

spune: „Am fi putut să îi arătăm ceva, dar ar fi fost doar o imprimare”. Și atunci continuă, spunându-le de unde au venit și care e scopul lor pe planeta Pământ în acest moment. Au fost câteva cazuri în care Subconștientul a spus că persoana a refuzat imprimările chiar înainte să pătrundă în corpul bebelușului. Iar asta a dus la o viață haotică, fără niciun plan sau scop. Așa, se pare că „ei” chiar știu ce fac. Noi, oamenii, suntem cei care nu înțelegem sau nu suntem capabili să pătrundem cu mintea aceste lucruri.

Pentru a înțelege pe deplin teoria (și „piesa lipsă”) pe care urmează să o propun, este necesar să mergem înapoi la începuturi, la „însămânțarea” rasei omenești.

Cum a început viața pe Pământ

Pentru a înțelege de ce au venit aceste trei valuri de voluntari la acest moment, trebuie să revenim la început – la începutul vieții în lumea noastră. Știu că aceste informații sunt controversate, dar cum informațiile mi-au parvenit în mod repetat, în mii de ședințe de regresie, simt că nu putem să le ignorăm.

Cu eoni în urmă, nu exista viață pe Pământ. Erau mulți vulcani și atmosfera era plină de azot. Planeta a trebuit schimbată, ca să poată începe viața. În cercetările mele, am aflat că există Consilii care fac reguli și reglementări pentru crearea vieții în tot universul. Există Consilii pentru sistemul solar, Consilii pentru galaxie și Consilii pentru univers. Este un sistem foarte ordonat. Aceste ființe superioare merg prin univers și caută planete care sunt potrivite pentru viață. Ei spun că, atunci când o planetă ajunge la punctul la care poate să susțină viață, aceasta este o ocazie spectaculoasă în istoria acelei planete. Atunci i se dă Carta Vieții ei.

Apoi, diferite grupe de extraterestri sau de ființe superioare sunt desemnate să meargă și să înceapă viața pe acea planetă. Aceste ființe sunt numite Arhaicii sau Străvechii. Ei fac asta de la începutul

URBIS | *Worldwide*
timpului. Asta nu îl scoate deloc din tablou pe Dumnezeu – El e prezent în tot tabloul ăsta. Aceste ființe aduc mai întâi organismele unicelulare, pentru a le face să se dividă și să formeze organisme pluricelulare. În funcție de condițiile de pe fiecare planetă, se vor forma diverse organisme. După ce au însământat o planetă, revin pentru a verifica celulele, din când în când, de-a lungul eonilor. Adesea, celulele nu supraviețuiesc, iar ei găsesc planetele lipsite iar de viață. Aceste ființe mi-au spus: „Nu ai idee cât de fragilă este viața.”

Așa că, în timp, ei au făcut asta pe Pământ și, după o vreme, au început să se formeze plante, pentru că trebuie să existe plante, înainte de a putea introduce animale. Viața a început să se dezvolte, iar ei veneau din când în când, ca să vadă și să îngrijească de ea. Au format oceanele și au curățat aerul, pentru ca diferitele forme de viață să poată evolua. În cele din urmă, ființele superioare au început să creeze o ființă inteligentă. Asta s-a întâmplat pe fiecare planetă; acesta este modul în care se formează viața.

În cărțile mele, eu am numit aceste ființe „îngrijitorii grădinii”, pentru că noi suntem grădina; noi suntem copiii lor. Acum, pentru a crea o ființă inteligentă, trebuia să ia un animal cu un creier suficient de mare, care să aibă capacitatea să învețe – și care să aibă mâini, pentru a putea construi unelte. De asta au ales maimuța. Unii oameni nu sunt de acord cu asta, însă adevărul este că suntem 98% compatibili din punct de vedere genetic. Poți să donezi sânge unei maimuțe, iar aceasta ar supraviețui; atât suntem de apropiați, genetic vorbind. Dar chiar și așa, crearea ființei umane a necesitat manipulări genetice și combinarea cu alte celule și gene, aduse de peste tot, din univers. Ei au spus că n-o să găsim niciodată „veriga lipsă”, pentru că ea nu există. Evoluția noastră a sărit peste generații. Nu a avut loc printr-o șansă, aleator.

În timp, ori de câte ori era necesar să fie dat ceva omenirii, aceste ființe veneau și trăiau cu oamenii și le dădeau ceea ce le trebuia. Fiecare cultură din lume are legende despre „aducătorul de cultură”. Indienii au „femeia de porumb”, care i-a învățat să cultive.

Există legende despre cei care ne-au învățat despre foc și despre cum să dezvoltăm agricultura. În toate legendele lumii, aceste ființe vin din cer sau de peste mare. Aceștia au fost învățătorii, care puteau să trăiască oricât doreau. Ei sunt cei care s-au pogorât la noi, ca legende cu zei și zeițe. Acest lucru se mai întâmplă și acum, dar ei nu pot să trăiască printre noi; ar ieși prea mult în evidență. Așa că, atunci când vor să ne dea idei noi, care să ne accelereze evoluția, acum le pun în atmosferă. Cine prinde acea idee este cel care o va inventa. Lor nu le pasă cine o inventează, atâta timp cât este în linia temporală. Cu toții știm despre oameni diferiți care lucrează la aceleași idei, în același timp. Un exemplu în acest sens este energia gratuită, despre care aud în călătoriile mele și pe care mulți oameni din lume lucrează să o dezvolte.

Grădina pierdută a Raiului

Când pe Pământ a fost creată o ființă inteligentă, Consiliul a decis să ne dea liberul arbitru și să vadă ce o să facem cu el. Există planete unde nu există liberul arbitru. Directiva de neinterferare din Star Trek este foarte, foarte reală. Ea face parte din directivele Consiliului: ei nu pot să interfereze și să intervină în dezvoltarea unei specii inteligente. Pot să ajute, învățându-ne și dându-ne cunoaștere, dar nu pot să interfereze. Eu am întrebat: „Nu se consideră interferență, când au venit și ne-au dat următorul lucru de care aveam nevoie în evoluția noastră (focul, cultivatul etc.)?” Și mi-au răspuns: „Nu; este un dar pe care vi-l facem o singură dată, ca să vă ajutăm să treceți la faza următoare a dezvoltării voastre. Ce faceți cu el ține de liberul vostru arbitru.” De multe ori, am luat darul lor și l-am folosit pentru ceva negativ sau distructiv, iar aceasta nu era intenția lor. Eu am spus: „Și atunci, n-ați putut să veniți înapoi și să le spuneți că nu îl folosesc în modul corect?” Și au spus: „Nu, asta ar însemna interferență. Noi vi-l dăm. Ce faceți voi cu el ține de liberul vostru

arbitru. Noi putem doar să stăm deoparte și să clătinăm din cap cu uimire la complexitatea ființei umane, dar nu putem să intervenim.” Singura excepție de la această regulă ar fi dacă am ajunge la stadiul de dezvoltare în care am putea să distrugem lumea. Asta n-ar putea fi permis, pentru că ar reverbera prin toate galaxiile și ar perturba prea multe planete și chiar viața în alte dimensiuni. Nu v-ați gândi că o planetă mică, izolată deliberat în această parte a sistemului nostru solar, ar avea atâta impact. Dar mi-au spus că rezultatele ar ajunge foarte departe și ar fi extrem de devastatoare.

Ideea fusese ca noi să fim o specie perfectă, care să nu se îmbolnăvească niciodată și să trăiască atât cât dorește. Pământul trebuia să fie ca o Grădină a Raiului, un loc perfect, dar s-a întâmplat ceva neașteptat, care a schimbat întregul plan. Pe când viața începuse să se dezvolte frumos, un meteorit a lovit Pământul și a adus bacterii care au cauzat boală. Aceasta a fost prima dată când pe Pământ a ajuns boala. Când s-a întâmplat acest lucru, ființele care supravegheau evoluția Pământului s-au dus la Consiliu. Au întrebat ce să facă, acum, că experimentul lor perfect fusese stricat. A fost mare tristețe. Chestiunea era dacă să distrugă totul și să pornească de la început sau să lase viața să continue să se dezvolte. Consiliul a decis să o lase să meargă mai departe și să evolueze, pentru că fusese investit atâta timp și atâta efort. Au permis acest lucru, deși știau că, din cauza bolii, viața pe Pământ nu avea să fie niciodată perfectă, așa cum fusese plănuțit inițial.

Aceste ființe superioare au continuat să ne observe evoluția, de la distanță, însă în 1945 s-a întâmplat ceva care chiar că le-a atras atenția: explozia bombei atomice la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Noi nu trebuia să avem putere atomică la acea etapă a evoluției noastre. Ei știau că nu am fi fost în stare să o controlăm și că aveam să o folosim în scopuri distructive.

Când urma să fie introdusă energia atomică în linia noastră temporală, intenția era ca ea să fie folosită spre binele nostru. Eu am spus că o foloseam pentru lucruri bune, pentru electricitate și altele

asemenea. Mi-au explicat că, deoarece fusese creată inițial ca armă, ea va purta întotdeauna aura negativă și nu va produce niciodată beneficiul uriaș pe care ar fi trebuit să îl aibă. Tocmai ieșisem din oribilul război mondial, așa că ei știau că nu aveam să fim niciodată în stare să controlăm ceva atât de puternic precum energia atomică. Asta era natura umană, iar ei erau extrem de îngrijorați că asta ar fi putut să ducă la distrugere. Pe când lucrau la elaborarea bombei atomice, savanții nu știau cu adevărat ce anume experimentează. Era un element necunoscut. Li s-a spus că, în principiu, ar putea să dea foc la toți atomii de hidrogen din atmosferă și să provoace o explozie masivă, care ar fi putut să distrugă lumea noastră. Dar savanții au ignorat acest sfat și au continuat să experimenteze, împinși de curiozitate. Toate acestea sunt prezentate în cartea mea „*Un suflet își aminteste de Hiroshima*”, unde am făcut ani de cercetare cu privire la elaborarea bombei. De asemenea, după ce s-a terminat războiul, între țări domnea o atmosferă de mare neîncredere, care a dus la acumularea de rezerve nucleare. Așadar, îngrijorările ființelor superioare erau fondate. Nu știam cu ce ne jucăm. Și era o perioadă extrem de periculoasă și de volatilă.

Aceasta a fost perioada – la sfârșitul anilor 1940 și începutul anilor 1950 – când au început să fie văzute OZN-uri, iar aceste apariții să fie făcute publice. Ființele superioare s-au dus la Consiliu și au întrebat ce să facă, de vreme ce nu le este permis să interfereze cu liberul arbitru al omenirii. Atunci, Consiliul a avut ideea unui plan pe care eu îl consider extraordinar. Ei au spus: „Nu putem să interferăm din exterior, dar dacă i-am ajuta din interior?” Nu înseamnă interferență, atunci când chemi voluntari să vină și să te ajute. Și astfel, s-a transmis în tot universul apelul, chemând sufletele să vină și să ajute Pământul.

Oamenii de pe Pământ au fost prinși în ciclul reîncarnării, în roata karmei, vreme de sute și sute de vieți, revenind și făcând aceleași greșeli, iar și iar. Ideea e ca noi să evoluăm, dar nu o facem. Acesta a fost principalul motiv pentru care au venit pe Pământ Iisus

și ceilalți Profeti: ca să îi învețe pe oameni cum să iasă din roata karmei, ca să ajute omenirea să evolueze. Dar noi încă mai facem aceleași greșeli, iar și iar: creăm războaie și violență. Așadar, oamenii de pe Pământ nu sunt capabili să salveze Pământul. Cum să poată ajuta Pământul, când nu puteau să se ajute nici măcar pe ei înșiși? Era nevoie de suflete pure, care nu sunt prinse în roata karmei și care nu mai fuseseră niciodată pe Pământ.

În ultimii cinci ani ai muncii mele, am dat din ce în ce mai des peste suflete care au venit direct de la Dumnezeu și care nu mai fuseseră în niciun fel de corp fizic. Am întâlnit oameni care au mers înapoi, în locurile unde existaseră ca extraterestri și trăiau în nave spațiale sau pe alte planete, unde erau în alte dimensiuni, unde erau ființe de lumină și nu aveau nevoie de corp. Voluntarii vin cu o teacă sau cu un acoperământ peste suflet, astfel încât să nu poată să acumuleze karma, pentru că, odată ce acumulează karma, trebuie să se nască iar și iar. Acum există zeci de mii de astfel de suflete noi, peste tot în lume, iar ființele superioare au spus că nu trebuie să se îngrijoreze că vom distruge Pământul. Ele spun că, în sfârșit, am înclinat balanța. O să fim în stare să salvăm lumea.

Cele mai pure și mai inocente dintre toate sunt sufletele care vin direct de la Sursă sau de la Dumnezeu. Am cerut să știu ce este Dumnezeu. Mi-au spus că ceea ce concepem noi este doar un firicel din ceea ce este El cu adevărat. Noi nu putem nici măcar să începem să conceptualizăm ce este El. Ei toți îl descriu pe Dumnezeu în același fel: El nu este om – dacă ar fi să fie, ar fi fost femeie, pentru că femeile sunt forța creatoare. Însă Dumnezeu nu e nici bărbat, nici femeie. Este o Sursă uriașă a întregii energii, descrisă ca un Foc sau ca o Lumină imensă. Unii îl numesc pe Dumnezeu „Marele Soare Central”, o Sursă de energie uriașă și, cu toate acestea, atât de plină de iubire, de iubire totală. Un client a descris Sursa ca fiind „Inima Soarelui. Inima lui Dumnezeu.” Atunci când ființele pure, care au venit direct de la Dumnezeu, se întorc la Sursă în timpul sesiunii, acestea nu mai vor să plece. Acolo am început cu toții;

inițial, am fost una cu această Sursă. Sufletele care au venit direct de la Dumnezeu spun că nu există separare; că totul este una. Eu am întrebat: „Și dacă vă plăcea atât de mult, de ce ați plecat?” Cu toții mi-au spus același lucru: „Am auzit apelul. Pământul are probleme. Cine vrea să meargă și să ajute?” Chiar și cei care sunt extraterestri mi-au spus același lucru. Iar când intră în corp, la fel ca noi toți, amintirile lor sunt șterse. Eu am întrebat: „Nu ar fi mai simplu dacă ne-am aminti de ce am venit?” Mi-au spus că nu ar mai fi un test, dacă ai cunoaște răspunsurile dinainte.

Cele trei valuri

Așadar, scopul celor trei valuri este dublu. Unu: să schimbe energia Pământului, pentru a putea evita dezastrul. Și doi: să ajute la înălțarea energiei oamenilor, pentru ca ei să poată să se înalțe cu Pământul, în dimensiunea următoare. Estimarea vârstelor aproximative ale celor trei valuri a apărut pe când aveam sesiuni cu multe sute de oameni. Cu toții spuneau aceleași lucruri despre viața lor actuală și cu toții reveneau la aceleași situații în timpul sesiunii. Așa că am început să îi clasific în categorii, în mare, în funcție de vârsta lor actuală.

Primul val de astfel de suflete, care au acum între 40 și ceva și 60 de ani (după explozia bombei atomice de la sfârșitul anilor 1940), au avut cele mai mari dificultăți în a se adapta. Lor nu le plac violența și urâtenia pe care o găsesc în această lume și vor să se întoarcă „acasă” – deși nu au idee, în mod conștient, unde ar putea să fie acest „acasă”. Emoțiile îi tulbură și chiar îi paralizează pe acești oameni, mai ales emoțiile puternice, precum mânia și ura. Ei nu pot să stea lângă oameni care exprimă astfel de emoții. Ele îi afectează în mod dramatic, ca și cum emoțiile le-ar fi străine. Ei sunt obișnuiți cu pacea și cu iubirea, pentru că asta a fost experiența lor, în locul de unde vin. Deși acești oameni par să ducă o viață bună, să

LIBRĂRIE ONLINE
www.knowbooks.com

aibă o familie iubitoare și un loc de muncă bun, mulți dintre ei încearcă să se sinucidă. Pare să nu existe niciun motiv logic, însă cu toate acestea, ei sunt atât de nefericiți, încât nu vor să se afle aici.

Sufletele din al doilea val sunt în vârstă de 20 și ceva, 30 de ani acum. Aceștia trec prin viață mult mai ușor. În general, sunt concentrați pe ajutorarea altora, pe a nu-și crea karma și pe a rămâne neobservați, în mod normal. Ei au fost descriși ca fiind antene, fascicule, generatoare, canale de energie. Au venit aici cu o energie unică, o energie care îi influențează foarte mult pe ceilalți. Ei nu trebuie să facă nimic. Trebuie doar să fie. Mi s-a spus că, pur și simplu, trecând printr-un mall aglomerat sau la băcănie, energia lor îi afectează pe toți cei cu care vin în contact. Atât este de puternică – și, desigur, ei nu își dau seama de asta în mod conștient. Paradoxul este că, deși ideea era ca ei să influențeze oamenii cu energia lor, ei nu se simt prea bine înconjurați de oameni. Așa că mulți dintre ei stau acasă, izolați, pentru a evita să fie printre alții, chiar lucrând de acasă. Astfel, ei își neagă scopul. Mulți dintre cei din primul și al doilea val nu vor să aibă copii. Ei își dau seama, în mod inconștient, că a avea copii creează karma și nu vor să aibă nimic care să îi țină legați aici. Vor doar să își facă treaba și să iasă de aici. Mulți dintre ei nu se căsătoresc, decât dacă sunt suficient de norocoși încât să găsească pe cineva de felul lor.

Al treilea val sunt noii copii, dintre care mulți sunt acum adolescenți. Ei au venit aici cu toată cunoașterea de care e nevoie, la nivel inconștient. În prezent, ADN-ul tuturor celor de pe Pământ este modificat și schimbat, pentru a se ajusta la noile vibrații și frecvențe. Dar ADN-ul noilor copii a fost deja modificat, iar ei sunt pregătiți să treacă la treabă, cu probleme puține sau chiar fără niciun fel de probleme. Desigur, mulți dintre acești copii sunt greșit înțeleși de către școli și, din păcate, sunt ținuți sub medicație. Un raport medical recent anunța că 100 de milioane de copii au fost diagnosticați greșit cu ADHD și că li se administrează Ritalin și alte medicamente. Acești copii nu au nicio problemă. Doar că ei sunt mai avansați și

funcționează pe o altă frecvență. Pentru că sunt atât de inteligenți, ei se plictisesc ușor la școală. Mi s-a spus că aceștia au nevoie de provocări care să le mențină interesul. Grupul acesta a fost numit „speranța lumii”. Unii dintre acești copii au doar nouă sau zece ani și deja au terminat facultatea. Ei formează organizații și – uluitor! – acestea sunt organizații prin care să ajute copiii lumii!

Odată am întrebat de ce primul val a avut cele mai mari dificultăți. Răspunsul a fost că cineva a trebuit să facă pionieratul, să desțenească drumul, să arate calea. Ei au croit drumul pe care ceilalți, care veneau după ei, aveau să îl urmeze mai ușor.

* * *

În ultimii câțiva ani (2008-2009), am fost interviuată de câteva ori la populara emisiune de radio „Coast to Coast”. Am participat și la Proiect Camelot și la alte emisiuni populare pe internet. De asemenea, am avut și propria mea emisiune de radio, la BBSradio.com, care a avut audiență în toată lumea, timp de aproape șase ani. Numărul de e-mailuri și scrisori pe care le primeam după fiecare dintre aceste emisiuni era incredibil. Biroul meu era inundat după fiecare transmisiune. De asemenea, cărțile mele sunt acum traduse în peste douăzeci de limbi. Corespondența îmi ajunge din toată lumea și e întotdeauna la fel. Oamenii sunt atât de recunoscători pentru informații. Ei credeau că sunt singurii din lume care au sentimentele astea de a nu vrea să fie aici, de a nu înțelege violența din lume, de a vrea să meargă „acasă”, de a se gândi în mod serios la sinucidere pentru a pleca. I-a ajutat enorm să știe că nu sunt nebuni, că nu sunt singuri. Că sunt unul dintre cei mulți, care s-au oferit să vină și să ajute Pământul în starea sa de criză. Doar că nu erau pregătiți pentru repercusiunile asupra sufletelor lor blânde.

Din scrisori, poate că mai există vreo câteva suflete care sunt mai în vârstă (născute prin anii 1930 și 1940), care au venit înainte de măceul de la sfârșitul anilor '40 și începutul anilor '50. Scrisorile lor spun că ei sunt mai în vârstă, însă prezintă toate simptomele

Primului Val. Este posibil ca unii să fi fost trimiși pionieri înainte de insurecția de la sfârșitul anilor 1940. Eu am crezut întotdeauna teoria potrivit căreia o creștere a numărului de nașteri urmează întotdeauna unui război sau unui dezastru în care mor foarte mulți oameni, ca un mod al naturii de a înlocui și de a ajusta populația. Însă și această teorie alternativă ar putea să fie o explicație pentru generațiile baby boom. Acestea sunt formate din mulți voluntari.

Scrisorile spun toate același lucru: oamenii sunt recunoscători pentru o explicație care e logică pentru ei. Ba chiar, unii din ei au venit la mine, după o prelegere de-a mea, plângând și spunându-mi: „Mulțumesc. Acum înțeleg.” Deși tot nu le plac violența și vibrația de pe Pământ, acum știu că au o misiune și sunt hotărâți să stea și să o termine. Asta înseamnă foarte mult în viața lor.

Vreau să citez dintr-unul din miile de e-mailuri pe care le-am primit în 2010, după una din emisiunile mele de radio. „Aș vrea să îți mulțumesc că ai vorbit despre cele ‚3 valuri’, deoarece cred că eu sunt unul dintre cei din Primul Val, născut în 1961. Fratele meu, care e mult mai tânăr, cred că e din Valul al Doilea, născut în 1980. Am vorbit de multe ori despre asta și am căzut de acord că, de fapt, noi suntem extraterestri și că nu suntem de pe Pământ! Odată am avut o viziune extremă legată de ședința efectivă de planificare a celor 3 valuri, care a avut loc înainte de a mă încarna. A fost foarte detaliată și interesantă. Poate că te-ar interesa să știi și că, de fapt, acest plan a mai fost încercat și a eșuat, pentru că nu au fost suficient de mulți voluntari! Atunci, ‚noi’ am hotărât să deschidem porțile cele mari și să ‚implem scena’ cu cât de multe suflete elevate putem să adunăm. De data asta, cred că planul merge!”

Capitolul doi Un „boboc”

După cum am spus, de-a lungul anilor am descoperit multe suflete noi și pure care vin pe Pământ acum, cu un alt plan decât cei care au fost prinși în roata karmică în nenumărate vieți la rând. Pentru că nu au karma acumulată, ei sunt liberi să își urmeze adevărata misiune. Principala problemă e procesul de uitare sau de amnezie, care afectează sufletele atunci când vin pe Pământ. „Ei” au spus că planeta noastră e singura planetă din univers care își uită conexiunea cu Dumnezeu. Și trebuie să ne împleticim prin viață, cu ochelari de cal la ochi, până ce o descoperim din nou. Celelalte civilizații își amintesc de conexiunea și de contractele și planurile lor. Ele ne admiră foarte mult pentru că ne asumăm această provocare de a uita și de a crede că suntem absolut singuri. Și că trebuie să redescoperim totul singuri.

Cred că ar fi mult mai ușor dacă noi am putea veni având cunoștință pe deplin despre misiunea noastră, despre sarcina noastră, însă puterile actuale nu sunt de acord. Ei au spus că e cel mai bine să fie șterasă toată memoria și să fim lăsați să o redescoperim singuri, împreună cu misiunea. Au spus că nu ar mai fi un test, dacă am ști răspunsurile dinainte. Așadar, chiar și aceia care vin cu cele mai pure motive și intenții se supun aceluiași reguli ca și noi. Ei trebuie să uite de ce au venit și de unde au venit. Tot ce rămâne e un dor secret pentru ceva, pe care nu prea pot să îl înțeleagă. Că ceva lipsește. Trebuie să se regăsească din nou pe ei înșiși – și se împleticesc prin viață, la fel ca și noi, ceilalți, până când lumina și amintirea încep să se prefire prin ochelarii de cal. Și aici ajută acest proces de

hipnoză, la readucerea amintirilor în primul plan. Acum e momentul să ne amintim, să dăm la o parte vălul și să redescoperim motivul pentru care am venit pe această planetă cu probleme, la acest moment anume din istorie.

Cei pe care îi clasific ca aparținând celui de al doilea val par să fie observatori, mai degrabă decât participanți. Ei se află aici pentru a facilita schimbări, fără să aibă cunoștință de asta sau să participe în mod conștient. Aceștia trebuie să fie canale de energie. Ei trebuie doar să fie. Nu trebuie să facă nimic. Asta poate să fie enervant uneori pentru clienții mei. Pe lista de întrebări cu care vin pentru sesiune se află întotdeauna ceea ce eu numesc „veșnica întrebare”: „Care e scopul meu? De ce mă aflu aici? Ce trebuie să fac? Mă aflu pe calea cea bună?” Toți cei care vin să mă vadă vor să știe același lucru. Singurii care nu au această întrebare pe lista lor spun: „Oh, nu am nevoie să întreb asta. Știu ce trebuie să fac.” Astfel de persoane sunt rare. Majoritatea încă mai caută, știind că există ceva la care mintea lor conștientă nu poate să ajungă. Când lucrez cu persoane pe care le-am clasificat ca aparținând celui de al doilea val, SC le spune de obicei că nu e nevoie să facă nimic. Ei își îndeplinesc scopul fiind. După o sesiune, un client s-a supărat: „Dar eu vreau să fac ceva!” Ei nu își dau seama că își îndeplinesc cu adevărat misiunea, pur și simplu fiind aici.

Există multe cazuri de ‚boboci’ care sunt aici pentru prima oară, pe care le-am prezentat în celelalte cărți ale mele. O secțiune întreagă din *Universul întortocheat*, *Cartea a treia*, este dedicată acelor care au dezgropat amintirea că vin direct de la Sursa Dumnezeu. În această carte există porțiuni din sesiunile recente (2009-2010), care ilustrează cât de complex este acest proces decizional care i-a adus aici, pe Pământ.

* * *

Marie

În tehnica mea de hipnoză folosesc o metodă prin care clientul alunecă de pe un nor, în viața anterioară corespunzătoare. Am observat că funcționează în 98% dintre cazuri, așa că o folosesc des. Pe când Marie se afla în transă profundă, ea nu a vrut să coboare de pe norii ei. Când se întâmplă asta, îi dau voie clientului să facă ce dorește. Nu știu niciodată unde o să ducă asta. Deplasându-se în sus, Marie s-a trezit în spațiu întunecat, înconjurată de multe stele. „Văd cât sunt de mică și cât de mare e spațiul ăsta.” Părea că plutește, suspendată în aer. „E peste tot, în jurul meu și mă simt de parcă aș face parte din el. Mi-ar plăcea să merg mai aproape de stele. Pur și simplu să merg cât pot mai aproape de cea mai apropiată stea, și să văd dacă pot să mă uit înăuntrul ei.”

D: În ce direcție vrei să mergi?

M: Steaua a venit la mine. N-a trebuit să merg eu la ea. E chiar acolo. Mă uit prin ea și văd în interiorul ei, bănuiesc. Sunt ca niște gaze. Ca niște vapori. Nimic nu stă locului. Numai vapori, gaz și culori. Ca o apă cu irizații, ca o pată de petrol pe apă. Nu mai sunt în întunericul cerului. Sunt în culori. Sunt numai lumini strălucitoare.

D: Deci steaua nu e deloc cum ai crezut că o să arate.

M: Nu. Am crezut că o să fie ca stelele cele mari și o să mă orbească, dar nu e așa.

D: Vrei să vezi dacă are suprafață?

M: Simt că e bine așa cum e, pentru că mă înconjoară și mă cuprinde. Plutesc prin gaze. Iar capul mi se mișcă în jur, așa că pot să văd în jurul meu și în spate. Să mă uit dacă pot să văd și afară... dar îi văd doar interiorul.

D: Așadar, nu trebuie să aibă o suprafață solidă?

M: Nu, mă simt perfect în ea. Sunt una cu ea. (Râde) Nu mă simt străină de ea. Mă acceptă ca parte din ea. Nicio respingere. Sunt parte din steaua aceea, iar ea nu a fost tulburată de apariția mea.